

בכרמלית באמצע. הא נח בכרמלית, אלא רק העביר דרכה, מיחייב.

מתניתין דלא כבן עזאי. שלדעתו אפילו רק העביר דרך כרמלית פטור.

דתניא: המוציא מחנות שהיא רה"י, לפלטיא שהיא רה"ר, דרך סטיו מקום איצטבאות ברה"ר שיושבים שם הסוחרים, ודינה ככרמלית לפי שאינה עשויה להילוך הרבים — חייב, שהרי לא הניח החפץ באמצע.

ובן עזאי פוטר. דסבר "מהלך כעומד דמי". דהיינו, שבכל פסיעה הוא נחשב שגופו נח ונעקר שוב, ומאחר שהנחת גופו כהנחת חפץ דמי, הרי שעשה הנחה בכרמלית באמצע.

שנינו במשנה: קופה שהיא מליאה פירות.

אמר חזקיה: לא שנו שעד שלא יוציא את כל הקופה אינו חייב אלא בקופה מליאה קישואין ודלועין שהן ארוכין וכל אחד נשאר מקצתו בפנים. אבל מליאה גרגירי חרדל — חייב. שהרי יש מהגרגירים שכולם בחוץ.

אלמא קסבר: אגד כלי לא שמיא אגד. שאין אומרים שהכלי מאגד את מה שבתוכו אל הרשות שהכלי נמצא בה, ושכל עוד חלק מהכלי בפנים עדיין נחשב ביחס להוצאת שבת כאילו לא הוציאו.

ורבי יוחנן אמר: אפילו מליאה חרדל פטור עד שיוציא את כולה.

אלמא קסבר: אגד כלי שמיא אגד.

אמר רבי זירא: מתניתין דלא כחזקיה דיקא, ודלא כרבי יוחנן דיקא. שלשניהם קשיא ממתניתין.

כחזקיה לא דיקא: דקתני "עד שיוציא את כל הקופה".

ודייקין: טעמא דחייב, דוקא היכא דהוציא את כל הקופה. הא אם הוציא רק את כל הפירות וחלק מהקופה נשאר בפנים פטור.

אלמא קסבר: אגד כלי שמיא אגד.

כרבי יוחנן לא דיקא: דקתני "אעפ"י שרוב פירות בחוץ".

ודייקין: טעמא דפטור, משום דרק רוב פירות בחוץ, הא אם כל הפירות היו בחוץ, אע"ג דאגידא קופה מגואי שחלק מהקופה נשאר בפנים חייב.

אלמא קסבר: אגד כלי לא שמיא אגד.

ואלא קשיא?

חזקיה מתריץ לטעמיה, ורבי יוחנן מתריץ לטעמיה.

חזקיה מתריץ לטעמיה: הכי קתני עד שיוציא את כל הקופה. כמה דברים אמורים: בקופה מליאה קישואין ודלועין שארכן תופס את כל רוחב הקופה ועד שלא יוציא את כל הקופה עדיין נשאר חלק מהפירות עצמן בפנים, אבל מליאה חרדל נעשה כמי שהוציא את כל הקופה, וחייב.

רבי יוחנן מתריץ לטעמיה: ד"לא זו אף זו" קתני. והכי קאמר אעפ"י שרוב פירות בחוץ פטור, ולא רוב פירות בלבד אלא אפילו אם כל הפירות בחוץ פטור — עד שיוציא את כל הקופה.

מיתבי: תניא: המוציא קופת הרוכלין שיש בה הרבה מיני בשמים ונתנה על